

Osobnosti stolného tenisu

Filip Kollárik

Vitalit Liptovský Hrádok

Filip
Kollárik.

Liptovskohrádocký Vitalit je v súčasnosti najlepším klubom horného Liptova. K oporám jeho tretoligového A-mužstva patrí Filip Kollárik, ktorý začal som stolným tenisom v ôsmej triede základnej školy, čo je vcelku neskoro.

„V časoch, keď som bol malým chlapcom som sa športu nevenoval a nepatril k mojim obľúbeným činnostiam. Mal som nadváhu, za ktorú som sa hanbil. Keď som mal asi 13 rokov prišiel zlom. V puberte som schudol a slovo šport ma naplňovalo každým dňom viac a viac, na čom má veľkú zásluhu môj krsný otec Marián Beňo. Do jeho rodiny som chodieval na víkendy. V pivnici ich domu bol pingpongový stôl a tam to všetko začalo. Prvé prehodenie loptičky cez sieťku, prvé nervy z nechceného prasiatka a hlavne prvé prehry. Hra s najmenšou loptičkou sa mi zapáčila natoľko, že na Základnej škole J. D. Matejovie v Liptovskom Hrádku som sa prihlásil na stolnotenisový krúžok, kde som chodil s viacerými spolužiakmi. Samozrejmosťou bolo, že v škole sme hrávali aj cez prestávky. Čo sa týka vybavenia, rakety sme nemali a hocikedy sme hrali rukami, knižkami, no stolný tenis nás mimoriadne bavil. Absolvovali sme tiež rôzne turnaje medzi školami. Vtedajším mojím najväčším vzorom bol Patrik Kováč, ktorý už hrával stolný tenis nejaký ten rok. V deviatej triede základnej školy oslovil môj ocko Miroslava Šikulaja, svojho kolegu z práce, ktorý hrával a stále vlastne hrá stolný tenis za Vitalit Liptovský Hrádok, či by ma niekedy nezobral k nim na tréning.“

V roku 2009 som mal 14 rokov, čo je na začiatok kariéry stolnotenisistu už celkom dosť, ale chytilo ma to do takej miery, že som nahovoril spolužiakov z krúžku, aby sme trénovali spolu.

Všetky športové začiatky sú veľmi ťažké a ja sám si spomínam, ako nám tréner a majiteľ klubu Ján Bether hovoril prvé motivačné slová a venoval nám každú voľnú chvíľu, za čo mu patrí nesmierne vďaka. Pravidelné tréningy aj mimo súťažnú sezónu boli základom, lebo postupne sme sa zlepšovali. Súťažne sme začínali od poslednej ôsmej ligy okresu Liptovský Mikuláš. Premiérový ročník som dosiahol pomerne nízku 33 %-nú úspešnosť, čo ma však neodradilo a ďalšiu sezónu som už skončil s vyše 60 %-nou úspešnosťou. A takto som z roka na rok výkonnostne rástol. Spolužiáci zo

základnej školy to postupne vzdali. Vtedy k nám prestúpil z OŠK Jarník Peter Veselovský, ktorý chodil so mnou pravidelne na každý tréning a odovzdal mi veľa skúseností. Neskôr ma hráči z „céčka“ začali brávať na ich zápasy a vo vyššej súťaži som už začínal aj bodovať. Chodieval som sa pozerať na stretnutia B i A-mužstva, čo mi dalo tiež veľa skúseností. Inú sféru stolného tenisu mi ukázal borec, ktorý za nás hral asi 2-3 sezóny. Ján Olšav dokázal s loptičkou neuveriteľné veci, mal mimoriadny cit a silu pre topspiery. V klube dostal prezývku „sila paží.“ Veľmi som sa mu chcel dobať. Začal sa mi venovať a vtedy som pocítil, čo je to skutočná svaľovica, keď dokázal od 16:00 do 20:00 hod. stáť s nami na nohách a nahadzovať nám loptičky do vyčerpania. Veľká vďaka však patrí aj Jozefovi Janovčíkovi ml., ktorý mi taktiež venoval nejednu hodinu za našim obľúbeným stolom. Spoznal som oveľa viac stolných tenistov a občas som išiel na tréning do Východnej, kde je takisto super partia. Postupom času a množstve tréningov som sa prepracoval až do piatej ligy, čo bol pre mňa obrovský úspech. Zo Squashu Liptovský Mikuláš sa k nám vrátil odchovanec Filip Martiak, s ktorým sme sa potom navzájom tahalí.“

Dvadsaťpäťročný Filip pochádza z Liptovského Hrádku, kde žije so svojimi najbližšími. V súkromí je príjemným človekom a milým spoločníkom, ktorý nepokazí žiadnu zábavu. V športe je predovšetkým tímovým hráčom a od svojich začiatkov je verný len materskému klubu z Liptovského Hrádku. Počas pomerne krátkej kariéry získal niekoľko ocenení za vynikajúce výsledky v súťažiach jednotlivcov. Z individuálnych úspechov si váži najmä víťazstvo v dvojhre na minuloročnom šampionáte okresu Liptovský Mikuláš. Spolu s Milanom Jurkovičom ml. sú tiež dvojnásobnými majstrami okresu vo štvorhre, ktorú ovládli v rokoch 2018 a 2020.

„Za najväčší úspech Vitalitu Liptovský Hrádok pokladám víťazstvo vo štvrtjej lige v roku 2016. K veľkému úspechu nám výraznou mierou pomohol Marián Procházka, ktorý prišiel do Liptovského Hrádku z ŠKST Ružomberok, kde pôsobil vo vyšších súťažiach ako my. Nasledujúcu sezónu sme sa tak mohli hrdο prihlásiť do III. ligy. Do nového ročníka sa k nám pridal Milan Jurkovič ml., ďalší bombardér z ŠKST Ružomberok, ktorého sme veľmi dobre poznali. V dnešnej dobe tvoríme veľmi dobrú partiu a často sa navštevujeme. Oslavujeme spolu a pri-

